Zadanie 3. Gry karciane są dobrym przykładem sytuacji, w której nie tylko występuje element losowy (rozdawanie kart), ale również gracz musi podejmować decyzje w sytuacji, w której nie zna w pełni stanu gry (nie wie, co otrzymali inni gracze). Gdy programuje się takiego agenta, często używanym pomysłem jest wielokrotne losowanie możliwego stanu gry (czyli bieżącego układu kart), znajdywanie najlepszego ruchu w tym stanie (używając standardowych metod rozwiązywania gier z jawnym stanem) i ostateczny wybór ruchu, który był najlepszy w największej liczbie losowań.

Wyjaśnij następujące kwestie:

21:01

- a) Co może oznaczać: losowanie możliwego stanu?
- b) W jakich sytuacjach losowanie z poprzedniego punktu chcielibyśmy wykonywać przypisując stanom niejednakowe prawdopodobieństwa? Co można w ten sposób uzyskać i jakie to rodzi problemy? Uwaga dla osób mało grających w gry karciane: wiele gier ma element licytacji, w której gracze deklarują (często wielokrotnie) jaki wariant przyszłej rozgrywki wydaje im się odpowiedni.
- c) Jaki istotny aspekt gier karcianych jest pomijany w tym podejściu?

 - b) np. w pokeize jeżeli ktoś podbija stawkę, to jest możliwość, że ma dobry uktad (oczywiście może , blefować) więc możemy skupic się na stanach odzie jego karty współgrają z tymu na stole
 - > ogólnie elementy licytacji w grach pozwalają nam potencyalnie ukierunkować się w strone konkretnych stanów
 - c) problemem (est to, ze pomijamy

c) problement jest to, ze pomijamy element sociologiczny tego typu gier (dojemy się robić w konia)